Gældende lov.

3.

§ 27. Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 28, stk. 4, jfr. § 23, stk. 7, hjemlede adgang for vedkommende skatteråd til bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst skal også gælde i tilfælde, hvor en skatteyder første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan indrømmes, når skatteyderens økonomiske forhold efter skatterådets skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den pågældende i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.

Stk. 2. Består virksomheden i land-, skov- eller havebrugsvirksomhed, skal nedsættelsen højst kunne udgøre et beløb svarende til 20 pct. af det beløb, hvormed den dokumenterede gæld pr. 1. januar i det kalenderår, i hvilket skatten ansættes, overstiger 70 pct. af den skattemæssige værdi af fast ejendom, besætning og inventar. I denne forbindelse skal fast ejendom, der er erhvervet før 1. november 1965, dog højst medregnes i den skattemæssige værdi med ejendomsværdien ved den seneste vurdering før 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965. Nedsættelsen kan ikke overstige det beløb, som skatteyderen har afdraget på gælden i det pågældende indkomstår.

Stk. 3. Det må påses, at den dokumenterede gæld alene stammer fra overtagelsen af vedkommende virksomhed. Ingen skatteyder kan få en nedsættelse af indkomsten på mere end *3.000 kr.*

Stk. 4. Nedsættelse i henhold til bestemmelserne i stk. 1-3 kan indrømmes, hvor etableringen eller overtagelsen har fundet sted i tiden mellem den 1. april, der ligger 6 år før begyndelsen af det pågældende skatteår, og den nærmeste 1. november forud for dette.

(Lov nr. 452 af 8. december 1967).

§ 3. Ved beregningen af personlige skatter til stat og kommune, kirkelige afgifter

Lovforslaget.

„3.000 kr." ændres til: „5.000 kr.".

§ 3. Ved beregningen af personlige skatter til stat og kommune, kirkelige afgifter og